

מה אנו רואים מזה? אז הוא אומר, רואים, הרי שגובר אור מקיף על כוח ההגבלה שבמסך, וכן מאיר בפנימיות. אם כן, מה אנו רואים? שהסיבה שהעזה... להכניס אור פנימי ואור מקיף זה בזה, שעל ידי הכאה זו ביטל את ההגבלה שלו, והיה יכול לבוא עוד הפעם בפנימיות, אבל היה בלקבל אותו בעל מנת להשפיע. וכל משמע, שאור מקיף ביטל אותו, שום דבר לא הרוויח, אלא גם מה שהיה לו הפסיד.

אז הוא מסביר לנו, לא. שעניין מה היה? עכשיו נשאלת השאלה, באמת איך היה יכול מקודם, שעלה מסך בבחינה ד' לא יכול לקבל בחינה ג', ועכשיו כן יכול לקבל בחינה ג'? התשובה הוא, מקודם קיבל כל המקסימום שהיה יכול לקבל. ויש שם עשרים אחוז יותר תענוג, הוא לא יכול לקבל בעל מנת להשפיע. עכשיו שנאבד לו כוח מסך, אז הוא מתחיל מחדש. ואומרים שלא יכול להתגבר כמו מקודם, מטעם שבחינה אחרונה נאבדת. מכל מקום, הלא עכשיו הוא יכול להמשיך, מדרגה יותר קטנה אפילו. ומה שמת... מקודם גם כן נשאר, רק מבושה הוא לא רואה את זה. נמצא, עכשיו כל פעם הוא, הוא מ... כל פעם הכאות ב... וזיווגים, מת...

הרב לייטמן: מתאסף?

רב"ש: אז האור מקיף בא, והמקיף יבוא והכול בפנימיות.

מה הוא אומר באצילות? על ידי שהיה ביטול המסך, איפה? בעולם הנקודים, והמסך והרשימות עלו בראש, וקיבלו את המסך, עוד לא נתבררו כל הרשימות כמו שהוא היה כאן. משל, הרשימות שהיו מאירים בפרצוף גלגלתא, כשעלו בראש דגלגלתא, המסך עם הרשימות מהאורות שנסתלקו, אז אור בא שוב חזרה לרשימות האלו. שם לומדים שעוד לא נתמלאו הרשימות שהיו בעולם הנקודים, אלא מבררים אותם לאט לאט. זאת אומרת, עוד לא ביררו הכול. מה שאין כן, בפרצוף גלגלתא, שהמסך עם הרשימות עלו לראש דגלגלתא, קיבלו הרשימות מילוי, ויותר לא יכולים לברר. לא זוכרים... צריכים לברר.

מה הרשימות נשארו שם? ד' ג' בפרצוף ע"ב. אז האור בא על ד' ג'. שכל האור שבא הד' ג' האלו, אין להם כבר מה להמשיך אורות, אז צריך להיות עוד הפעם הזדככות המסך. וכשיתגלה מדר... אז נתגלה מדרגה יותר קטנה, אומרים ג' ב', אבל ד' ג' הרשימות כבר הסתכלו... נתקנו, וכבר נתקנו בפרצוף ע"ב. מה שאם כן כאן, בעולם האצילות, הרשימות שנשארו מעולם הנקודים עוד לא נתמלאו. שיתמלאו כל הרשימות שנשארו, כבר מכונה כאן גמר התיקון.

לכן יש הבדל בין האצילות שהיה רק על ידי הביורורים של התחתונים, שעוד לא באו כל הרשימות שבעולם הנקודים, מה שאין כן, שם נתבררו כל הרשימות. אז צריך להיות עוד הפעם ביטול המסך.

הרב לייטמן: עוד דקה.

רב"ש: כאן המסך עוד, עוד לא, עוד לא נתמך, עוד לא המשיך הכול.

כמעט לא מתבטלות. אומרים, יש קביעות בעולם האצילות, ויש שמבררין, ואומרים, כל הביורור מאיר רק לשעתו, ויותר לא יכול להשיג אותו. לכן, כל פעם הוא מוכרח להמשיך ביורורים החדשים.

השאלה שאתה יכול להתבאר בצורה שכזו. מדוע, מי גורם באצילות שיהיו, שיהיה עליות וירידות? לומדים בעליית מ"ן של התחתונים, ושלמדנו אותם בלילה על ידי קרישמעות, יש ארבע קרישמעות שממשיכים האורות. מדוע הסתלק האור משם? היות שאין כוח בתחתונים להחזיק המוחין, רק בשעת המשכתם, בשעת התפילה, ואחר כך מסתלקים. אם כן, מי גורם שיסתלק אור להמשיך עוד מדרגה? הסתלקות הקודמת, שלא יכולים להחזיק אותה. וחוצ' מזה, עוד לא ביררו כל הביורורים. זה אחד, זה שאלה אחת.

דהיינו, על זה יש לשאול, אנחנו למדנו, בבית ראשון, שהיה בקביעות מוחין דחיה למלכות, מלכות הייתה מלבשת לאבא ואימא, מה היו צריכים שם לברר, או לא ברור שום דברים? גם שם היו מבררים בירורים, בשביל מה שנשארו. הלא אנחנו לומדים, ג"ר דחכמה לא ממשיכים. רק מה? כל פעם ממשיכים חלקים מהרשימות שנשארו מעולם הנקודים. לכן יש בירורים. אפילו מה שהמשיכו ב... אפילו מה שהמשיכו בקב"י... בקביעות מה שהמשיכו. כך הוא אומר.

רק אחר חורבן בית ראשון, לא נשאר בקביעות, רק מוחין דישסו"ת. מלכות הייתה עומדת בקביעות במקום בינה דאצילות. ואחר חורבן בית שני, נשאר מלכות רק בנקודה, ואומר, המוחין שממשיכים הם יכולים להחזיק מעמד רק במקום התפילה, ואחר התפילות נסתלקו, צריכים להמשיך מוחין אחרים.

אז יש כאן שני דברים. אפילו במוחין הקבועים, גם כן לא היו צריכים להמשיך תמיד מוחין אחרים, שלא נגמרו הרשימות מה שנשארו מעולם הנקודים. ולאחר חורבן בית שני יש עליות וירידות אפילו ממה שהמשיכו גם כן, עד שחוזרים לקטנותם.

אבל ביטוש פנים, אבל ביטוש פנימי ומקיף לא צריך שמה.

כאן המדובר מהסיבה. יש כאן סיבות אחרות, שיש עליות וירידות. אבל בשביל מה צריכים כל העליות וירידות? הכול בכדי שימשיכו הלאה. שכל האור שהוא היה מאיר בעולם אין סוף, על ידי ריבוי זיווגים ימשך בתוך פנימיות הכלים, היינו, בעל מנת להשפיע.

כאן אם אנו אומרים שהנשמות גורמים, אז אם אין כוח בתחתונים להשיג עוד האורות, לכן מסתלקים. שכל הגילוי הייתה מסיבת נר"ן, מסיבת הנשמות שגרמו את זה. הנשמות, אין להם כוח להחזיק מעמד, רק בעת המשכה, בעת התפילה, כך אומר הרב.

זה אנו רואים הבדל בין שלומדים שעולמות גרמו, בין שאומרים, הנשמות גורמים. אם הנשמות גורמים, הוא אומר, היינו שאין בהם כוח בנשמות לאחר חורבן הבית, להחזיק אותם מוחין, לכן מסתלקים.

תלמיד: אבל למה שלא יהיה ביטוש?

רב"ש: למה כן? מדוע אין שם ביטוש? אמרתי לך, שם היה ביטוש, שקיבל על הרשימות מה שהיה יכול לקבל. אז גמר את כל הרשימות. כאן עדיין לא נגמרו כל הרשימות שהאירו בעולם הנקודים, שיגיד שיעשה עוד הפעם ביטוש, שלא נגמרות הרשימות. שם שנגמר הרשימות ד"ג' ב"א', אז אני אומר, איך בא עוד אור? שהיה ביטל הרשימות. הביט... כן ביטל המסך. זאת אומרת, אם התלבשות על הרשימות היה כבר בא בשלמות, אז נ... ועכשיו מי מגביל? נשאר הגבלה רק בהמסך, אה לא, ... אה, נשאר הגבלה רק במסך, מה עשה מסך מגביל? נשאר באור מקיף. כאן עוד הרשימות עוד לא נגמרו, עוד לא נגמרו להמשיך את כל האור שהיה מאיר על הרשימות שנשתארו מעולם הנקודים, ששם כן היה מאירים.

באור פנימי להאיר. מצד הרשימות עדיין יש מה להמשיך.

זה תלוי בנר"ן דצדיקים, הוא אומר, הרב, בשביל שכאן כבר מדברים לאחר השבירה, שנברא ד... לאחר השבירה, אז מה שנברא עולמות על ידי האור העליון, לא על ידי הנשמות, זה הוא מכנה קביעות. מה שמתגלה בהנשמות, זה בעולה ויורד.

לכן הקביעות שלהם, מה שיצא הקטנות בעולם הנקודים, ואחר כך יצא גדלות המכונה חלוקה ב', שהיה הארה על ידי הטבור ד... לכתר דנקודים. ושם למדנו, אבא אימא, שהם מלבישים לכתר דנקודים את אח"פ שלהם, גם הם קיבלו את האור דגדלות מכתר דנקודים, אבל זה היה רק פנים באחוריים, וזה נתקן באצילות בקביעות.

רק מה שבא בהארה על ידי היסוד דא"ק, שהעלה את הזו"ן מטבור למטה לאבא ואימא, ואבא ואימא המשיך את האור דגדלות, מזה יוצא זו"ן, היינו הז' מלכים שנשברו אחר כך, שלא יכלו לקבל אותם בעל מנת לקבל.

נמצא, יש כאן שתי דברים. באמת מהנתון, מה, מה ההבדל? ששם אנו אומרים, הכלים נשארים על מקומם בעקודים, רק בעולם הנקודים אנו לומדים שהיה שבירת הכלים, הוא שאנו צריכים לתקן את זה.

נמצא כך, מה היה? היה שם, ביטל המסך. הוא לא רוצה לקבל יותר. מי? המסך שהיה לו. לכן הוא בא אור מקיף שכן יקבל יותר, והוא לא רוצה. אז היה ביטוש, ולומדים, איזה מסך? הוא נשאר בצמצום, הוא אומר, אני לא רוצה לקבל עם מסך. לכן מה היה שם הרווח? אז המסך עם הרשימות עלו בכדי ל... כי יהיה להם שוב אור, עלו למסך של מלכות שבראש, ושם קיבלו עוד הפעם כוח המסך המכונה, מקבל על מנת להשפיע.

עכשיו, מהו השבירה? שנסתלק המסך, לא נסתלק המסך מטעם אור מקיף. רק מה, מטעם... רק מטעם מה נסתלק המסך? שהוא כן הוא רוצה לקבל את האור מקיף. הוא אומר בצורה שכזה, מה היה כאן שבירת הכלים? היות שלאחר צמצום ב' כלי דזעיר אנפין וכלי דמלכות נתקנו שיהיה לבר ממדרגה, אז כלי דמלכות הייתה מה? כלי חיצון לאור היחידה, וכלי דזעיר אנפין הייתה כלי חיצוני לאור מקיף דחיה.

נמצא, ואלה ב' כלים לא יכלו לקבל בעל מנת להשפיע, רק מקבל על מנת לקבל. אולי הוא רוצה לקבל. לכן האור האיר וקיבלו הארה רק בבחינת אור מקיף לכלי דזעיר אנפין, כלי דמלכות.

מה היה אחר כך, בעולם הנקודים? בשביל איזה סיבה שהיה שם? וחשבו שזה כן מותר בעיקר, הם רצו לקבל את האור מקיף על מנת לקבל, אלא שהיה ביטוש. ביטוש היה אור מקיף נותן ואור פנימי רוצה, התחתון גם כן רוצה לקבל אותו. איך שייך לומר ביטוש? לכן, מדוע נסתלק המסך? משום שהתחתון כן רוצה לקבל. לא מתוך אור מקיף הוא אומר, תקבל, רק מה? האור פנימי רצה לקבל אותו. למה, מדוע רצה לקבל אותו? אז הוא אומר, היות שהוא חשב מטעם מה שיש בראש מתפשט אחר כך בגוף, בטח שבגוף גם כן יהיה לו היכולת לקבל את האור בעל מנת להשפיע. בסופו של דבר, רצה לקבל אותו בעל מנת לקבל, ובשביל זה... וזה נקרא שבירה, שהכלים בעצמם צריכים תיקון.

לכן אחר כך, שאמרו שהמסך עלה מהרשימות, על זה הם שואלים, לא נתקן הכול. לכן הוא אומר, לאחר שזה ייתקן הכול, כבר יהיה גמר התיקון. את זה צריכים עוד ללמוד, אבל מרגיש, יש כאן, אבל בנקודים לא היה ביטוש פנימי ומקיף, שבשביל זה הסתלק ההגבלה. רק מה הוא רוצה... באמת רוצה לקבל, אף על פי שאסור לקבל.

בשביל מה נתבטל אור פנימי בעולם הנקודים? לא משום אור מקיף ביטל את המסך. רק מה? הוא בעצמו ביטל את המסך. על ידי מה? שרוצה לקבל על מנת לקבל. אותה סיבה אתה יכול לומר בחטא של עץ הדעת.

ברור?

תלמיד: כן.

רב"ש: מה היה השאלה? **(צב) מהי הפכיות.** אנחנו אומרים, הרב אומר שהביטוש בא מחמת שהם הפוכים... הפוכים זה לזה. אז הוא שואל, מה פה הפכיות?

(צב) כי מדת גדלו וכל היותו של או"פ תלוי בגודל מדת העביות והעיכוב שיש במסך. על כמה חלקים של רצון לקבל הוא יכול להתגבר, לקבל בעל מנת להשפיע, והשאר להגיד, אני לא רוצה לקבל. אשר או"מ נדחה ונשאר מחוץ לפרצוף, מחמת אותו העיכוב והעביות, אשר במסך. באופן, שריבוי עביות נמצא מרחיק את האוה"מ לפי גודל מדתו, ונמצא מקרב ומגדיל את או"פ לפי גודל מדתו. הרי שהמה הפכיים מקצה אל הקצה.

דף רי"ג, תסתכלו, באור פנימי בטור, בטור א' למטה, השורה מתחיל מהפרצוף. **וז"ש הרב "שהם מכים זה בזה ומבטשים זה בזה" פי' שהאחד דוחה את חברו:** מדוע? כי כל גדלו של או"פ הוא בגודל עביות שבמסך. ב' דבחינה ד' יש בפנימיות קומת

כתר. ב' דבחינה ג' דעביות יש לקומת חכמה. נמצא, מה שיש שם מסך יותר חזק, אז מה יש לה אז? אור, אור בפנימיות יותר גדולה.

ולהיפך, כל עיכובם של האו"מ, שאינם יכולים להתלבש, הוא רק, מכח העביות והגבול שבמסך, שלא רוצה לקבל אותו, וע"כ הולך ומזדכך את העביות שבמסך, היינו כוח הגבלה הוא מבטל. ולפיכך מבטשים זב"ז עד ששניהם מסתלקים.

נמצא, מה הוא אומר כאן, שהם הפוכים זה לזה? שגודל של אור פנימי הוא בזיווג שבמסך. כמה שיכול לקבל בעל מנת להשפיע. **ולהיפך, כל עיכובם של האו"מ, שאינם יכולים להתלבש, הוא מכח הגבול שבמסך.** כאן מדברים, כמה שיכול לקבל בעל מנת להשפיע, וכאן מדברים, מי דוחה יותר? מי שיש לו מסך יותר חזק.

הערה: חלוקה בדקה 24:07

ולהבין על דרך זה. הוא, הרב אומר, אין לך אור שלא יהיה בו פנימי ומקיף. דהיינו, היות שכל אור מוכרח לעבור, הוא רק על ידי זיווג דהכאה, מה זה זיווג דהכאה? שיש לו מסך, והוא אומר, אני רוצה לקבל רק מה שיכול לכוון בעל מנת להשפיע. נמצא לפי זה, אור פנימי בא, על ידי זה שיכול להשתמש בעל מנת להשפיע עם הרבה עביות. מדוע יכול להשתמש עם הרבה עביות? שאפילו מהמדרגת כתר הוא יכול לומר, יותר מזה אני לא רוצה לקבל. נמצא שיש אור מקיף גדול בזה, על ידי זה מה? על ידי הגבלה ביותר.

עכשיו, נגיד אחר כך בעביות דבחינה ג', מה הפירוש שיש שם קומת חכמה? היות בפנימיות הוא משתמש פחות, בפנימיות אין כל כך הגבלה על כתר, רק הגבלה ב... אה, הוא רק על חכמה, נמצא שהאור מקיף גם כן יותר קטן.

בבחינה ב', נגיד אותו דבר, שהוא משמש מה שיכול להלביש באור פנימי, מה שיכול ל... לא יכול להלביש, אז אור פני... אז אור מקיף. נמצא שהפוכים זה לזה. הוא מתגלה על ידי העביות, והוא, והוא נשאר בחוץ על ידי המסך. נמצא, הם תמיד לפי, לפי, לפי המדרגה.

זה שאומר כאן באות צב) **כי מדת גדלו וכל היותו של או"פ תלוי בגודל מדת העביות והעיכוב שיש במסך.** זה הכלל, יש שם מידת העביות שיכול להשתמש שם בעל מנת להשפיע, ויש שם כוח עיכוב שלא, לא רוצה לקבל יותר. על ידי העיכוב הזה שיש במסך, אז או"מ נדחה ונשאר מחוץ לפרצוף, מחמת אותו העיכוב והעביות, אשר במסך. אשר במסך באופן, שריבוי עביות, נמצא מרחיק את האו"מ לפי גודל מדתו, מה הפירוש ריבוי עביות? מה שיכול לשמש אותו בעל מנת להשפיע. נמצא, מרחיק את האור מקיף, ומקרב ומגדיל את או"פ לפי גודל מדתו. הרי שהמה הפכיים מקצה אל הקצה.

פירוש הדבר בקיצור, צריכים לומר כך. היות שאנחנו רואים במסך שני דברים, חלק אחד יכול להתגבר על מנת להשפיע, הוא משמש עם עביות. והחלק אחד מה שלא יכול להתגבר, אז יש עליו מסך, הגבלה שלא רוצה לקבל.

נמצא, אור מקיף תלוי בהגבלה, ואור פנימי תלוי במה? לא בהגבלה, להפך, בבחינת התלבשות. לכן הם הפוכים זה בזה. הוא תלוי בהתלבשות, מה שכן יכול לכוון בעל מנת להשפיע, והוא תלוי בכוח העיכוב. נמצא, שני הכוחות שבמסך הם שני הפוכים. ניקח לא, ניקח המסך של עצמו, מה זה המסך? הוא משתמש עם חלק עביות. ומקודם, אם הוא יכול לשמש מחלק עביות דבחינה ד', ועל בחינה ד' הוא יכול לומר, יותר אני לא מקבל, נמצא, מה שהוא לא מקבל יותר מקומת כתר, נקרא אור מקיף.

נמצא, איפה קשור אור מקיף? בהגבלה. איפה תלוי? על פנימי בהתלבשות של אור חוזר. נמצא, בזה שני הפעולות הפוכות שיש כאן. חלק אומר שאני כן מקבל, של אור פנימי, וחלק שאומר שאני לא מקבל, של אור מקיף. יכול להיות שזה כוונתו שהם הפוכים זה לזה.

היות שבמסך, בזיווג דהכאה יש שם חלק שיכול להלביש וחלק שלא רוצה להלבישו, שמגביל אותו, כוח העיכוב, אז אור פנימי תלוי בכמה התלבשותו של אור חוזר. אור מקיף תלוי בכוח ההגבלה שיש במסך. אם כן, הוא קשור בדבר אחר, והוא קשור לדבר אחר.

הוא רוצה לבטל אור מקיף, את הגבלה שלו.

תלמיד: ...

רב"ש: מי מתגבר בהכאת או"פ ואו"מ?

פנימי ואור מקיף מכים זה בזה. איפה זה מתחיל? איפה זה מתחיל? שאומרים, מתחילה. (צג) **מתחילה התגבר ודאי או"פ, שהרי, ט"ס ראשונות התלבשו שם באו"ח של המסך, בפועל ממש, וגם נשאר כן אפילו לאחר הסתלקות, כי אין העדר ברוחני, כמ"ש לעיל. ולאחר כך, התגבר האוה"מ על האוה"פ עד שזיכך את המסך לגמרי, והשוה צורתו למאציל, דהיינו למלכות של ראש, ששם או"מ ואו"פ מחוברים יחד, ושם קיבל כח עד שיצאה ממנו ולמטה התפשטות ב' שנקראת פרצוף ע"ב.**

הרוצים לדעת, הוא הולך לפי לשון הרב. לשון הרב הוא כך, היות ששניהם מחוברים יחד בפה, ששם היה איבר אחד. מה הפירוש ששניהם מחוברים? מה ומתי נפרדו? צריכים לפרש כך. רצונו להיטיב לנבראיו, אור הזה ירד למטה והוציא ד' בחינות דאור ישר. ושם, שאומרים זיווג דהכאה בראש, שמה חלק הוא יקבל בעל מנת להשפיע מבחינת אור פנימי, שזה נקרא אור פנימי, וחלק אחד שלא יכול לכוון, אז לא יקבל אותו, זה נקרא אור מקיף. אבל חלוקה הזאת עוד לא הייתה בפועל, מטעם שלא קיבל שום דבר, שאני יכול להגיד שעכשיו הוא לא מקבל. לשניהם הוא היה בכוח. מה שתיהם ביחד? עוד לא היה הבדל בין אור פנימי לאור מקיף, אבל זה למה? שכולם באו על בחינה אחת. רצונו להיטיב לנבראיו ברא בחינה ד' שנקרא רצון לקבל על מנת לקבל, והוא אז לא קיבל אותו מחמת צמצום. ואחר כך שיווה עצמו כמה שיכול לקבל בעל מנת להשפיע, את זה הוא יקבל, וכמה שלא יכל על מנת להשפיע, לא יקבל. שזה יישאר באור פנימי, זה יישאר באור מקיף.

לכן בצאתם מחוץ לפה, שאז מתחיל ההפרדה, אז מי מתגלה מקודם, מי מתגלה מקודם? אור פנימי או אור מקיף? אור פנימי, כך לומדים, מפה למטה אור פנימי, עד שבא לתבל... באור, והאור פנימי מגביל, אומר, עד כאן, אז האור מקיף גם כן רוצה להאיר, אז אומרים, אז אור מקיף מתגבר, ואור פנימי מסתלק. המה זה אור פנימי מסתלק? הגבלה שלו מסתלקת. עוד הפעם. מדוע מסתלק אור פנימי? משום שכבר לא יכול להגביל את מה שהוא רוצה שלא לקבל, לא לקבל אותו. שנחסר לו הגבלה כזאת, אז אור פנימי גם כן מסתלק. אליבא דאמת, הזיווג דהכאה, מה הזיווג דהכאה שלומדים? שהוא לא רוצה לקבל אותו, זה ידחה עוד בראש המדרגה. רק מה? שם לא עדיין לא קיבל שום דבר, לכן אומרים שהם דבוקים זה בזה. מתי ניכר היה הפרדה בין זה לזה? בגוף. אבל מה התחלה, איפה זה התחיל? עוד במלכות דראש.

נמצא, איך, מי מתגבר מקודם? מקודם מתגבר והתפשט אור פנימי. לאחר שאור פנימי גילה את ההגבלה שלו למלכות דטבור, אז אור מקיף דוחה, מה האור מקיף מסתלק. נמצא, שהוא מתחיל לדבר מלכות דראש, עד ששבים שניהם לאותה דרגה שהיו מקודם בכוח, לא בפועל. לא קיבל שום דבר. ואין בו שום דבר, אז חוזרים שוב למעלה, למלכות דראש.

זה הוא אומר כאן, באות צ"ג.

(צג) מתחילה התגבר ודאי או"פ, מה מתחילה? מתי זה התחיל? באמת זה התחיל עוד בראש, זה התחיל, שהוא אומר, חלק כן וחלק לא. ונמצא, לאחר שהוא אמר, המסך התגבר על האור, והוא אומר שלא יקבל יותר, והוא התחיל להתפשט, תכף התגבר עליו אור מקיף, ביטל אותו.

מה, ומה, מה הוא אומר? **מתחילה התגבר ודאי או"פ, שהרי, ט"ס ראשונות התלבשו שם באו"ח של המסך, בפועל ממש, והיה שם בכוח, בראש. וגם נשאר כן אפילו לאחר הסתלקות, נשאר התלבשות הזאת, כי אין העדר ברוחני.**

ולאחר כך, התגבר האוה"מ על האוה"פ, שהוא היות שלא נותן לו להאיר, עד שזיכך את המסך לגמרי, שביטל כל המסך. מה היה הסוף? והשווה צורתו למאציל, דהיינו למלכות של ראש, שהוא היה המאציל ש... בכוח נקרא, המאציל בפועל. ששם או"מ ואו"פ מחוברים יחד, ששם עוד אין הבדל, ממה שמקבל בפועל, מה שלא מקבל בפועל. ואנחנו אומרים שם, המסך בקביעות. מדוע שם המסך בקביעות? משום שעדיין אין הלבשה בפועל. ושם קיבל כח מהמסך, עד שיצאה ממנו ולמטה התפשטות ב' שנקראת פרצוף ע"ב. יוצא עוד הפעם בזיווג דהכאה באור פנימי ואור מקיף.

מה צד? מי מתגבר בהכאת הרשימה עם האו"ח היורד. אז צריכים לדעת שני דברים, מה זה רשימה, מה זה אור חוזר, אור חוזר היורד.

נראה מה שכתוב בפנים. בשעת הזיווג בבחינה עליונה נמצא האור החוזר היורד משם לתוך הכלי, לתוך הכלי הריקן, מתגבר על הרשימה הנמצאת שם, בכלי הריקנית. ואע"פ, שהרשימה גדולה הרבה מהאוה"ח היורד, עכ"ז, כיון שהרשימה היא אחר הסתלקות הזיווג שלה, והאוה"ח היורד נמשך מהארת הזיווג, על כן מתגבר עליה, מי? האור שבא מזיווג. ואח"כ, שנזדכך המסך גם מהבחינה העליונה, וגם שם נסתלק הזיווג, מבחינה ג', נגיד, חוזרת הרשימה, דבחינה ד', ומתגברת על או"ח היורד, שהוא על בחינה ג', דהיינו על הניצוצות שנפלו לכלי שלה, והרשימה יורדת שוב אל הכלי שלה כבתחילה, ומבטלת את כחם של הניצוצות, עד שחוזרים ומתחדשים אח"כ בהתפ"ב.

מה כתוב כאן? יש כאן שני דברים. אחד, נתחיל בבחינה ד', דרך משל. הכלים שנשאר אור מאיר בהם בבחינה ד', ונסתלק האור מהם, נשארו בהם הרשימות, אז הם רוצים להשיג הרשימה. אחר כך נעשה זיווג על בחינה ג', המכונה נקודות, המכונה אור חוזר, ומטרים שאור הבא ממלא הכלים הריקניים.

לכן האור חוזר היוצא מזיווג דהכאה על בחינה ג', יורד לכלי דעביות של בחינה ד', הוא רוצה להאיר שם. אז הבחינה ד', הרשימה לא רוצה לקבל אותו. מדוע? שהם מנוגדים זה לזה. יש מעלה לרשימה שהיא בחינה ד', שנשאר ממדרגה גבוהה יותר, ויש מעלה לבחינה ג', שהיא לא רשימה, רק אור הבא מזיווג.

מי, מ... מה ה... מה נעשה על ידי הבטישה הזאת? אז חלק, המכונה ניצוצין, נפלו ונפרשו מאור חוזר היורד, ויורדת לכלי שיש בו בחינה ד'. אז מי התגבר? הניצוצין שבאו מהארת הזיווג התגברו על הרשימה, רשימה של רשימה נקראת שיריים, מה שנשאר מהזיווג. זה אחד.

תלמיד: הרב.

רב"ש: כן?

תלמיד: למה יורד ... למה רק ניצוצין יורדים? למה לא כל האור של בחינה ג'?

רב"ש: את זה הוא מכנה ניצוצין. מה שנפלו על ידי זה, האור הזה מכונה ניצוצין.

תלמיד: אבל למעשה זה ...

רב"ש: מדוע נקרא ניצוצין? הלא כמו שאתה אומר, כל האור חוזר יורד, מדוע נותן ניצוצין? אז צריכים להבין מה זה פירוש ניצוצין. ניצוצין נקרא שמאיר עכשיו, ואחר כך מתכבה. כך, את זה הוא מתרץ כך. מה למדנו, מי התגבר? האור שבא על ידי הזיווג. מה נעשה אחר כך? שנזדכך גם בחינה ג'. ומה מאיר עכשיו? בחינה ב'. לומדים, מה יש בניצוצין האלו? רק רשימות נשארו, הזיווג נסתלק, זיווג עכשיו בחינה ב'. לכן, שיש עכשיו מי? הרשימה דבחינה ד' מתגברת על הניצוצין שהם רשימה בחינה ג', זה נקרא שמתכבים. באות, ההמ?

תלמיד: אז כל האור נקרא ניצוצין.

רב"ש: מי?

תלמיד: כל האור הרי מסתלק, ונשאר מ...

רב"ש: יש שני רשימות. אז הרשימה הכוללת את בחינה ד', היא ירדה. זה שאומר, בשורה המתחילה הזיווג.

ואח"כ, שנזדכך המסך, אתה רואה? המסך. מה הפירוש ה...? **גם מהבחינה העליונה,** וגם שם נסתלק הזיווג, חוזרת הרשימה של בחינה ד', **ומתגברת על או"ח היורד,** דהיינו על הניצוצות שנפלו לכלי שלה.

תלמיד: זה רק רשימות עכשיו, לא?

רב"ש: ה... היות שמהניצוצין, אין יותר רשימה עכשיו, כל האור נסתלק מבחינה ג', **והרשימה הקודמת שמתגברת,** היות שרשימה ד' יותר קרובה מרשימה דבחינה ג', **יורדת שוב אל הכלי שלה כבתחילה,** ומה הם מבטלים? **מבטלת את כחם של הניצוצות,** לכן נקרא ניצוצין, שעכשיו כבר לא מאירים בתוך הכלי, בדוגמת הניצוץ המאיר לשעה, ומתכבה. אם כן, מה הרווח של הניצוצין האלו? **עד שחוזרים ומתחדשים אח"כ בהתפ"ב.** אנחנו אומרים, מה זה התפשטות ב' פרצוף ע"ב. מה כאן היה? הניצוצין של קומת חכמה נפלו לכלי דכתר. הוא אומר, זה הכנה להתפשטות ב' שהיה אור החכמה בכלי דכתר, קיבל הכנה מכאן, מהניצוצין האלו שנפלו לכלי דרשימו של קומת כתר. זה שאומר כאן, **עד שחוזרים ומתחדשים אח"כ,** הניצוצין האלו, של חכמה בכלי דכתר, ששם בא אור החכמה ממש. איפה בא אור החכמה ממש? בפרצוף ע"ב, בכלי דכתר, נמצא שהניצוצין מתחדשים באותה קומה.

תלמיד: עכשיו, כשנעשה זיווג על בחינה...

רב"ש: הוא אומר כך, כל מדרגה מאירה לה מהבחינה תחתונה.

תלמיד: ...

רב"ש: לא יותר. לכן הוא אומר, הב' מאיר לג', לא יותר, וג' לד'.

תלמיד: למה לא ... למה לא עדיף אור של ב' מאשר רשימות של ד'? מה ...

רב"ש: זאת אומרת, רגע אחד יהיה מדרגה אחד יש הבדל ממדרגה לשתי מדרגות. לא כל כך קשה ל...

תלמיד: ...

רב"ש: זה בסדר, אותו דבר. ב' וג', כן.

תלמיד: לא, הוא מתכוון שב', יש קשר בין...

רב"ש: מה הוא שואל?